

„Либерално демократска партија не крије да хоће у коалицију са Демократском странком, као што је сада у граду и где су још социјалисти, Г17 и још неке мање странке.“ Овим речима је Весна Пешић отворено најавила актуелну политичку тактику ове партије – улазак у коалицију са владајућом Демократском странком, која је иначе предмет најжешће критике либералних демократа.

Ништа чудно и изненађујуће на политичкој сцени Србије. Доследност никада и није била јача страна наших политичких партија нити се она превише цени у нашим прагматичним политичким трговинама. То веома добро зна и председник Либерално демократске партије Чедомир Јовановић, зато и не изненађује његова садашња појачана и медијски веома подупрта политичка активност, нарочито у „решавању“ проблема у Санџаку. Прелазак магичне црте изборног цензуса је не само политички императив ове странке већ и услов њеног опстанка на политичком тржишту. Могући коалициони партнер мора до краја да игра намењену улогу политичког ледоломца. Али када су у питању недавна дешавања у Санџаку и оцена отвореног политичког деловања Муарема Зукорлића, чак је и Чедомир Јовановић успео да превазиђе самог себе.

Када су у питању недавна дешавања у Санџаку и оцена отвореног политичког деловања Муарема Зукорлића, чак је и Чедомир Јовановић успео да превазиђе самог себе.

Као и увек до сада, за све проблеме, па и за тзв. непоштовање права Бошњака, крива је Србија и њена анахрона државна политика. Чедомир Јовановић се не либи да отворено подржава деловање Муарема Зукорлића и то у свом познатом маниру оптуживања Србије за све проблеме настале након разбијања југословенске државе. Сада је на ред стигла Рашка област, и то добро зна лидер либералних демократа јер у тој области је она златна бирачка резерва која му може обезбедити сигуран прелазак изборног цензуса. Он себе већ сада види као арбитра у новој политичкој коалицији јер он оличава тзв. нову државну политику. Она се може препознати у ставовима Чедомира Јовановића изнетим у листу *Данас*: „Мора се променити наша држава, њен кукавички однос који има

према људима. Она је брутална и према Србима и према Бошњацима и према православцима и према муслиманима. Нигде нећете стићи јефтиним образложењем да муфтија жели да уђе у политику. То знамо сви и по том питању муфтија се не разликује од српских епископа, јер су се они изјашњавали о питањима када су сматрали да су вежба за њихов народ и вернике. Мислим да је боље да муфтија буде у политици него да политичари буду по џамијама и храмовима. Оптужбе које су упућене на муфтијин рачун су, по мом мишљењу, погрешне. Сматрам да нема нема простора за критику његовог рада.“

"Мислим да је боље да муфтија буде у политици него да политичари буду по џамијама и храмовима. Оптужбе које су упућене на муфтијин рачун су, по мом мишљењу, погрешне. Сматрам да нема нема простора за критику његовог рада.“

За Чедомира Јовановића је јефтино образложење да се Муарем Зукорлић понаша као теократски вођа и отворено учествује у политичкој борби и изборима за националне савете. Свако „политичко“ ангажовање појединих српских епископа исти тај либерални демократа Чедомир Јовановић је жестоко нападао као клерикализам и покушај стварања православне џамахирије, али сада има прилично разумевања за политички ангажман једног муслиманског верског вође. То се зове политичко лицемерство и покушај да се образложи нова политика. Погледајмо само неке од актуелних изјава Зукорлића, који је спреман на дијалог уз посредништво Чедомира Јовановића, иначе увек приправног и орног да свако отварање и разгоревање проблема у Србији пребаци искључиво на актуелну српску власт и српски народ који је недорастао фуриозном темпу модернизације и политичким заокретима које он нуди на нашој политичкој пијаци.

За Чедомира Јовановића нема простора за критику рада муфтије Муарема Зукорлића, а деловање овог верско-политичког вође може се видети и кроз неколико његових изјава које сигурно не доприносе нормализацији стања у овој области. „Играње Санџаком значи поигравање са овим делом Србије. Држава је као зграда у којој станари могу да се воле или не воле. Уколико већински станари одлуче да запале један стан, ризикују да се упали цела зграда. Зато се није играти ватром. Или ће нам свима бити лепо, или ће ватре бити до врха. Само наша кућа горети неће. Власти у Србији односе се према Санџаку исто као Милошевић према Косову, само има мање пендрека и батињања а права Бошњака угрожена су као што су била права Албанаца. Ми Турску доживљавамо као своју мајку која је пре сто година морала оставити своју децу. Сада долази да их види, Босну као најстарије дете, ово албанско што је ојачало и нас у Санџаку, као најмлађе дете, које се највише воли. Кад имате такву браћу и ојачале родитеље, то је предиван осећај.“

"Ми Турску доживљавамо као своју мајку која је пре сто година морала оставити своју децу. Сада долази да их види, Босну као најстарије дете, ово албанско што је ојачало и нас у Санџаку, као најмлађе дете, које се највише воли. Кад имате такву браћу и ојачале родитеље, то је предиван осећај."

Председник Матице муслиманске Црне Горе Авдул Курпејовић изјавио је да је муфтија Исламске заједнице у Србији Муарем Зукорлић заговарајући аутономију Санџака заиграо на карту исламског екстремизма. Он сигурно не познаје тако добро прилике у Санџаку као Чедомир Јовановић који се сада јавља као медијатор који нема примедби на деловање овог све више екстремистичког политичког лидера.

У ту врсту спасоносног заокрета спада и очита недоследност председника Либерално демократске партије који тражи оставку министра Вука Јеремића због политичког и дипломатског пораза у Уједињеним нацијама, али не пропушта прилику да пружи подршку председнику Борису Тадићу за храбру одлуку у вези са изгласавањем компромисне резолуције о Косову и при томе тврди да то не сме да остане изоловани потез. При томе је тај исти Чедомир Јовановић већ заборавио да је колико јуче говорио да је Вук Јеремић само послушни извршилац анахроне, митоманске и свађалачке косовске политике, а да је њен главни инспиратор и креатор био управо председник Републике који се сада као волшебни дипломатски демијург појављује као доносилац добрих вести и компромиса и за то сада прима честитке и Либерално демократске партије. Очигледно је да ће оваквих принципијелних честитки бити још, јер Чедомир Јовановић је довољно искусан да зна ко доноси главне одлуке у формирању добитничких коалиција. Зато треба на време стати у ред и што боље се препоручити. А он се сваким даном и све већим жаром препоручује за нови – обновљени – европски блок који ће се формирати након неумитне пацификације и маргинализације косовског питања.

Чедомир Јовановић је још једном на време и послушно одиграо познату улогу „политичког електричног зеца тркача“ и може се очекивати да ће, по угледу на београдску политичку алхемију, бити стваране и нове политичке комбинације и политичке трговачке трансакције. По свему судећи, Чедомир Јовановић је увек спреман и само још чека да се безидејним и политичким прагматизмом, недоследношћу, губљењем принципијелности и политичке начелности и грабежом поткопана Демократска странка нађе на идеолошкој ветрометини и посегне за најближим сурогатом – идеологијом Либерално демократске партије. Став Драгољуба Мићуновића „Са свим странкама које су за демократију, владавину права и проевропску оријентацију може се сарађивати“ само показује да су

идеолошке и политичке припреме обављене, само се очекује нови ветар у једра обновљене проевропске политике.

Како се наша јавност полако припрема за нову политику у Србији, може се видети из начина на који су пласирани резултати новог истраживања ИРИ – Међународног републиканског института. На питање „Да ли се слажете са ставовима неких људи да би мишљење МСП-а о проглашењу независности Косова требало да стави тачку на погрешну политику Србије према Косову, с обзиром на то да се та политика више бавила статусом Косова него квалитетом живота Срба тамо?“, добијени су занимљиви одговори. С констатацијом је потпуно сагласно 24 одсто, а делимично 29 процената испитаника, што у збиру чини већину грађана Србије. Истраживање ИРИ показује и да 65 одсто испитаника сматра да би Србија требало да се придружи неком економско-безбедносном блоку, док 23 одсто верује да држави може добро да иде и уколико се понаша потпуно самостално.

Ми у ствари нисмо ни свесни да је већ створена већина за нови политички заокрет у Србији, то је препознала Либерално демократска партија која мора да ту засад само статистичку већину претвори у реалан политички живот, на који се они тако често позивају.

Ми у ствари нисмо ни свесни да је већ створена већина за нови политички заокрет у Србији, то је препознала Либерално демократска партија која мора да ту засад само статистичку већину претвори у реалан политички живот, на који се они тако често позивају. Тако ће политичка реалност ускоро бити драстично модификована и ко те већ сада не препознаје, вероватно ће изостати приликом нове поделе политичког плена.